

Det er ikke noget, man kan undersøge fra den ene dag til den anden, og derfor er tiden slet ikke inde til at fastlægge endegyldige regelsæt for godkendelse af gensplejsede organismer. Derfor er tiden tværtimod inde til at få vedtaget et forbud mod på nuværende tidspunkt at sætte flere organismer ud. Og efter Enhedslistens opfattelse burde Danmark gå foran med at kræve et såkaldt moratorium, altså en periode, hvor vi simpelt hen forbyder nye godkendelser, indtil et ordentligt videnskabeligt grundlag for hele debatten kan etableres. Og det er jo langt fra etableret i dag. Det bliver det heller ikke, inden dette her bliver godkendt.

Derfor mener Enhedslisten også, at Danmark, i stedet for at sværge loyalitet over for WTO, verdenshandelsorganisationen, og EU-Kommissionen, ligesom en række andre lande for længst skulle have meldt ud, at uanset hvad de vedtager nede i Unionen, så forbeholder Danmark sig naturligvis retten til selv at indføre forbud mod de gensplejsede organismer, som vi ikke finder betryggende her i Danmark.

Det er der en række andre lande der har gjort, men Danmark halser i denne her sag uhjælpeligt bagefter. Og det er da pinligt internationalt at se på, at vi befinder os i sidste division i den her sag. Og derfor vil jeg i hvert fald meget stærkt opfordre til, at hr. Jørn Jespersen og den socialdemokratiske og radikale ordfører gennemtænker det her meget nøje én gang til, inden de sender ministeren i byen for at være med til at blåstempe noget, som man kan komme til at fortryde i årtier senere hen, fordi det bagefter viser sig, at grundlaget for det, man sidder og beslutter, slet ikke holder; at man slipper en ond ånd ud af flasken på et tidspunkt, hvor man ikke gør sig begreb skabt om de konsekvenser, det kan give.

Det er korrekt, som den radikale ordfører oplyste, at det er Enhedslisten, der har bedt om, at vi kunne få denne her debat i Folketingssalen. Jeg er glad for, at der i Folketingets Europaudvalg var et flertal for, at vi skulle have debatten herved; at der i hvert fald er et flertal for det synspunkt, at det er en vigtig offentlig debat, som skal ud af de lukkede møder oppe i Europaudvalgslokalet. Men når det er sagt, så er det næsten også det eneste opløftende, jeg kan få øje på ud fra denne debat i dag.

Jeg har selvfølgelig stadig væk det – om end efterhånden noget spinkle – håb, at situationen skulle ændre sig, når nu ministeren har været oppe og holde sit svarindlæg, for han har jo for-

håbentlig lyttet til det, der er sagt, og kan måske være med til at korrigere indtrykket. Det kan jo være, at ministeren nu vil melde ud og sige: Der er trods alt nogle grænser for, hvad Danmark vil acceptere. Det håber jeg da.

Man skal jo leve i håbet. Og jeg er ikke, som hr. Jørn Jespersen påstår, grundlæggende pessimist. Det er jeg ikke. Men man bliver lidt pessimistisk af at høre på ordførerne i dag.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Hele området, der har med gensplejsning at gøre, har lige siden den spæde begyndelse været omgivet med mystik og dermed også en vis skepsis, hvad der ikke er noget at sige til, for der er ikke ret mange mennesker, der ved noget om det.

Fremskridtspartiet er ej heller specialist på det område, men vi foretrækker, at alle offentlige myndigheder, kontrolmyndigheder, er medspillere på det område og ikke modspillere.

Hvis de offentlige myndigheder, enten det gælder det ene eller det andet område, ikke er med her, løber udviklingen nemlig fra os, og det vil sige, at alt, hvad der har med beslutningsprocesser at gøre i fremtiden, vil blive forsinket. Men i det, der er lagt frem, er der lagt op til, at det offentlige er medspiller, og det synes vi er rigtigt.

En ting er sikkert, og det gælder både for gensplejsning og også andre hjælpemidler: det er noget, som er nødvendigt i fremtiden, både med hensyn til at bekæmpe sygdomme, men også med hensyn til at fremskaffe fødevarer nok til den voksende befolkning i verden.

Man kan godt have den idé, at man skal sige stop for alt nyt, og at man skal tilbage til det gamle. Men vi må se sandheden i øjnene: der vil blive mange flere mennesker på Jorden, og de skal både hjælpes på den ene og den anden måde, og det gælder også med hensyn til, hvilke fødevarer de skal have. Derfor synes vi, det er rigtigt, at man fra EU's side nu vil være medspillere og ikke bare sætte det til side og sige nej til alting.

Der er tale om, at der skal være en fælles beslutningsproces i alle EU-lande. Der skal være en fælles linje for, hvad man kan være med til at forsøge at udsætte, og hvad man kan være med til at godkende, når forsøget er overstået. Det er den rigtige vej at gå.

Lige med hensyn til området mærkning er Fremskridtspartiet ikke så tilfreds. Angående mærkning er der lagt op til, at alle produkter –